

Prædiken til Kristi himmelfarts dag

Mark. 16, 14-20

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus: Til sidst viste Jesus sig for de elleve selv, mens de sad til bords, og han bebrejdede dem deres vantro og hårdhertethed, fordi de ikke havde troet dem, der havde set ham efter hans opstandelse. Så sagde han til dem: »Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen. Den, der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes. Og disse tegn skal følge dem, der tror: I mit navn skal de uddrive dæmoner, de skal tale med nye tunger, og de skal tage på slanger med deres hænder, og drikker de dødbringende gift, skal det ikke skade dem; de skal lægge hænderne på syge, så de bliver raske.« Da Herren Jesus havde talt til dem, blev han taget op til himlen, og han satte sig ved Guds højre hånd. Men de drog ud og prædikede alle vegne, og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med. Markusevangeliet 16,14-20

Når man taler om tro, og om Gud og andre af de væsentligste emner i livet, så skal man tale til erfaring. Så skal man tale til den erfaring, og den erfaringsverden, vi er fælles om, og som vi sammen kan forbinde noget med – vi skal tale til erfaring.

Derfor er det lidt forstyrrende, at dagens tekster sprænger vores erfaringsverden. For selvom man har de bedste intentioner om at forbinde troen med vores erfaring og livsverden, så rummes det ikke af dagens tekster. De taler ud over vores erfaring, og taler om en kropslig himmelfart, der slet ikke kan rummes af vores begreb og vores fælles rammer.

Derfor kan det i grunden være en forunderlig opgave at skulle tale i erfaring, når evangeliet til tider taler ud af erfaring, eller end-og sprænger erfaring.

For problemet er vel også, at hvis der *kun* tales til erfaring, så kan der i grunden intet nyt siges. Så er verden grundlæggende hele tiden den samme. Og hvad kan evangeliet egentlig bidrage med, hvis det netop ikke er grænsesprængende og derved også sprængende af vores fælles erfaring.

Det er det, den første læsning til i dag, peger på: at Jesus farer til himmels som sprængende af vores erfaringsverden, og for at pege på, at evangeliet er langt større end vores rum og vores verden.

Evangeliet er på samme tid i vores erfaring og er større end vores erfaring. Derfor peger dagen i dag også på, at den kristne tro ikke er en sekt. Det kunne det jo godt være blevet til. Det kunne jo godt være blevet sekterisk med disciplenes egen verden i Jerusalem og deres hemmelige lære, men dette sprænger Jesus ved sin himmelfart. Jesus bliver derved ikke for de frelste få, men for de fortabte mange. Han bliver ikke for de særligt indviede, men for de almindeligt forvirrede.

For himmelfarten taler jo netop om, at evangeliet er for alverden. Og Derfor lyder evangeliet fra Markus også, at vi skal gå ud i alverden og prædike evangeliet for hele skabningen. Kristi himmelfart er der, hvor evangeliet bredes ud og rækkes ud i alverden. Og dét er netop grænsesprængende! Men når det bredes ud, så kan det heller ikke rummes i vores erfaring alene. Så er det ikke kun en del af vores erfaring, og kan ikke begrænses af denne. Så må vi acceptere, at evangeliet er større end det og taler til os gennem hændelser, der ligger uden for vores erfaring.

For evangeliet er i ordets bedste forstand grænsesprængende. Men det betyder ikke, at evangeliet er abstrakt. Evangeliet er konkret. Evangeliet er

konkret i en abstrakt tid. For særligt vor tid er så utrolig abstrakt. Hvis man ikke lige synes det – at vores tid er abstrakt – så kan man jo kaste et blik på noget så almindeligt som de nye kommuners byvåben. Før kommunalreformen refererede de til noget konkret i byens historie og/eller betydning. Nu er de abstrakte figurer uden umiddelbar mening. Og man kan ikke undlade at tænke på, om denne abstraktion er udtryk for en dybere abstraktion i selve konstruktionen.

Dette blot for at sige, at vi på mange måder lever i abstraktionernes tid.

Vi er mere og mere omgivet af det abstrakte og det ukonkrete, derved også det, vi ikke kan sætte i forhold til vores egen erfaring. Der synes dagen i dag – Kristi Himmelfartsdag – at være et led i denne bevægelse. Men det afgørende er, at himmelfarten i al dens sprængning-af-erfaring, er en tilbagevenden til det konkrete. Jesus må væk, for at troen ikke bliver til en sekt, men netop bliver for alle. Og alle skal inddrages, evangeliet skal prædikes for al skabningen.

Derfor er dét det konkrete, der peges på i dag: at Jesus Kristus er for alle, og gives til alle. At ingen er lukket ude for troen, for Jesus er ved himmelfarten ikke for fastholdere. Han er netop ikke lukket inde i en særlig kreds eller gruppe, eller i en særlig verdensopfattelse, eller i en særlig tidsopfattelse, således at Jesus kun kan begribes i en særlig historisk kontekst.

Jesus er ved himmelfarten konkret til stede for enhver i hvilken som helst tid og i hvilket som helst rum. Jesus er ved himmelfarten ikke bundet af en særlig tid eller en særlig erfaring. Jesus er ved himmelfarten konkret til stede i det rum og i den tid, der er vores.

Derfor sprænger troen her al erfaring og al erfaringsrum: for ikke at bindes til en særlig tid eller et særligt rum – og for at kunne bindes til vores tid og vores rum.

Kristi Himmelfarts storhed er, at Jesus Kristus nu kan være sandt til stede i det liv, vi lever med hinanden. I den nadver, vi sammen deler, og i det ord, vi sammen hører. Her er Jesus Kristus sandt tilstede med din nåde, fred og kærlighed. Virkeligt og sandt tilstede med Guds nåde og Helligåndens fællesskab. Kun ved at forlade tid og rum i Jerusalem, kan Jesus være tilstede hos os. Det er storheden: Virkeligt tilstede i den kærlighed, der bærer verden.

Thomas Reinholdt Rasmussen
Hjørring provsti

Salmer (Den danske salmebog):
Nr. 257: Vaj nu, Dannebrog, på voven
Nr. 252: Til Himmels fór den ærens drot
Nr. 392: Himlene, Herre, fortælle din ære
Nr. 263: Sin vogn gør han af skyer blå
Nr. 264: Herre Jesus, du som troner

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk